

EXPUNERE DE MOTIVE

1. În timpul regimului comunist, în perioada 1948-1989, cetățenilor României le-a fost interzis dreptul de a avea **capital în proprietate privată**. Cetățeanul a avut dreptul să aibă în proprietate privată numai unele **bunuri de consum** – casă, autoturism, mobilier, etc., nu și capital. Statul comunist a preluat o parte – circa o treime – din veniturile create de cetățeni și a transformat-o în **capital real** – fabrici, uzine, hoteluri, spații comerciale, etc. – care a intrat, formal, conform Constituției, în **proprietatea comună, a întregului popor**, de fapt, atribuțiile dreptului de proprietate fiind exercitate de statul comunist. Aceasta a fost, în fond, **esența regimului comunist** – lipsa dreptului cetățeanului la proprietate privată asupra capitalului – de aici decurgând și încălcarea celorlalte drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

2. Abolirea regimului comunist ar fi trebuit să se concretizeze în **trecerea imediată și integrală a capitalului din proprietatea comună** (comunistă) a întregului popor în **proprietatea privată** a celor din ale căror venituri a fost acumulat acest capital, adică în proprietatea privată a **tuturor cetățenilor României**.

Această formă de privatizare a capitalului acumulat în timpul regimului comunist a fost propusă prin proiectul de reformă cunoscut sub denumirea de „**VARIANTA COJOCARU**”. A se vedea, în acest sens, lucrările: „**PRIVATIZAREA: DE CE? CUM? PENTRU CINE?**”, 1990; „**IEȘIREA DIN PRĂPASTIE**”, 1998; „**CRIMA NUMITĂ PRIVATIZARE**”, 2008.

Trecerea imediată – în 1990 – a întregului capital în proprietatea privată a tuturor cetățenilor României ar fi determinat crearea, în România, a unei **economii de piață democratice, productive și competitive**, crearea unei **clase mijlocii** majoritară în societate, care ar fi deținut și puterea economică și pe cea politică și ar fi asigurat funcționarea unui **stat de drept**, cu adevărat **democratic**, clasă socială care și-ar fi impus și propriile **valori morale**: munca, hărnicia, inventivitatea, spiritul de întreprindere, cinstea, solidaritatea și responsabilitatea socială și națională.

3. Guvernanții României postcomuniste au încălcat drepturile de proprietate ale românilor, au respins „**VARIANTA COJOCARU**”, au trecut, mai întâi, **prin Legea 15/1990**, cea mai mare parte – peste 95% – a capitalului național acumulat în perioada 1948-1989 din proprietatea comună a întregului popor în **proprietatea privată a statului**, iar, apoi, **prin legile „privatizării”**, au trecut, vânzând pe nimic, acest capital în proprietatea privată a străinilor și a unui grup minoritar autohton format din guvernanți și camarila acestora. Au săvârșit, astfel, **cel mai mare jaf și cea mai mare crimă din istorie**.

Pe lângă cele peste 300 miliarde euro cât reprezintă valoarea capitalului care a făcut obiectul jafului numit privatizare, poporul român a fost păgubit și cu valoarea profiturilor realizate în perioada 1990-2007. Aceste profituri au fost realizate cu capitalul cetățenilor acestei țări și ar fi trebuit să intre în conturile și buzunarele acestora. Valoarea acestor profituri se ridică la peste **1.200 miliarde euro** actuali. Până aici, jaful se ridică, deci, la **1500 miliarde euro**. La aceasta, trebuie adăugată și pierderea de PIB, avuția pe care același popor român ar fi putut să o creeze în perioada 1990-2008 dacă nu ar fi fost deposedat de capital. Cu avuția productivă (capital) acumulată până în 1989, în perioada 1990-2008, poporul român ar fi produs, în plus față de ce a produs sub povara „reformei”, un PIB suplimentar în valoare de **2.500 MILIARDE EURO**. Iată **dimensiunea cifrică, reală, a crimei numită privatizare!**

Prin așa-zisa privatizare, în România a fost creată o **conomie oligarhică**, în care capitalul este concentrat în proprietatea privată a unui grup minoritar, care nu reprezintă mai mult de 5% din numărul familiilor românești, restul neavând capital în proprietate. Este o

economie parazită, în care averile nu s-au acumulat prin crearea de avuție, ci prin însușirea și consumarea avuției productive creată înainte de 1989, prin corupție și jaf. Este o **economie bolnavă**, care a creat și susține o **societate bolnavă**.

Este o economie în care **80% din PIB îl reprezintă profiturile** și numai **20% salariile**. Salariile românilor reprezintă sub o pătrime din cele europene, nivelul lor făcând, practic, imposibile economisirea și investițiile, acumularea de capital. Profiturile sunt transformate în bunuri de lux sau transferate în afara țării, rămânând aproape **nimic pentru investiții în România**. Așa-zisa creștere economică din ultimii ani este o nouă și mare manipulare pe care ne-o servesc guvernării noastre, o bună parte din PIB fiind obținută prin transformarea în venituri a capitalului acumulat până în 1989 și prin contractarea unei **imense datorii externe**, care a ajuns la peste 70 miliarde euro, adică mai mult de jumătate din PIB. Ultimii cinci ani, în care guvernării s-au lăudat cu o creștere economică „robustă”, „sănătoasă” de 6,7 și 8 procente pe an, în realitate, PIB-ul rămas în țară, pentru români, a scăzut, în anul 2007 fiind mai mic decât cel din anul 2003. În acești ultimi cinci ani, s-au scurs în afara țării, pentru plata datoriei externe, pentru plăți de dobânzi și dividende, aproape 90 miliarde euro. Acest BIR crește continuu, de la un an la altul. În curând, el nu va mai putea fi suportat.

Și statul român, și națiunea română sunt în pericol de dezintegrare!

4. Prin așa-zisa cuponiadă, în proprietatea privată a cetățenilor României a ajuns 3-4% din capitalul național acumulat în perioada 1948-1989. Acest capital este administrat de cele cinci SIF-uri. Valoarea capitalului intrat în administrarea SIF-urilor nu s-a degradat, nu s-a diminuat, nu s-a înstrăinat. Valoarea lui a crescut continuu. Fabricile și uzinele intrate în **proprietatea privată a milioane de cetățeni** și în administrarea SIF-urilor nu au fost închise, nu au fost demolate, numărul locurilor de muncă a crescut. Aceeași soartă ar fi avut-o întregul capital românesc dacă, în 1990, ar fi fost trecut în **proprietatea privată a tuturor cetățenilor României** și, în loc de cinci SIF-uri, am fi avut **500 de SIF-uri**. Nu ar fi fost distruse 4 milioane de locuri de muncă, nu am fi avut 4 milioane de dezrădăcinați și tot atâtea familii destrămate!

Istoria a confirmat valabilitatea **VARIANTEI COJOCARU**.

5. În anul 1948, statul comunist, în mod abuziv, a deposedat cetățenii României de capitalul pe care-l acumulaseră până la acea dată, acest capital fiind trecut din proprietatea privată a cetățenilor în proprietatea comună (comunistă) a întregului popor.

Guvernării României postdecembriste au recunoscut abuzul făcut de statul comunist și i-au despăgubit pe cei care fuseseră deposedați de capitalul lor. În anul 1948, **statul român l-a deposedat pe Malaxa de capital**, iar, după 1990, tot **statul român l-a despăgubit pe Malaxa** pentru capitalul de care îl deposedase. În 1990, **statul român a deposedat poporul român de capital** și tot **statul român trebuie să-l despăgubească**, acum, sau mai târziu.

Ce s-a furat nu rămâne furat! Se restituie. Se despăgubește.

6. Începând cu data de 1 ianuarie 2007, România a aderat la Uniunea Europeană, dar marea majoritate a cetățenilor țării nu poate beneficia de oportunitățile pe care le oferă această aderare.

Uniunea Europeană oferă sprijin financiar nerambursabil (gratuit) cetățenilor României pentru construirea de noi întreprinderi (afaceri) sau pentru dezvoltarea celor existente. Acest sprijin nu acoperă decât o parte din valoarea investițiilor în cauză. Restul trebuie să provină din capitalul propriu al întreprinzătorilor. **Întreprinzătorul român nu are capital propriu, deoarece a fost deposedat de acest capital de guvernării postdecembriste**. Din același motiv, nu are nici garanții cu care să obțină credite de la bănci, în completarea finanțării nerambursabile, pe care ar putea să o obțină de la UE.

În 1990, guvernării români, împreună cu susținătorii lor din massmedia, afirmau că dacă se va aplica **VARIANTA COJOCARU**, deci dacă cetățenii vor primi în mod gratuit

capital în proprietate privată, îl vor risipi, fiindcă, ziceau ei, omul prețuiește numai bunurile în schimbul cărora a dat bani. De mulți ani, UE acordă cetățenilor Statelor Membre capitaluri în mod gratuit, fără teama că o să le risipească.

Încă o confirmare a valabilității **VARIANTEI COJOCARU!**

7. Dreptul de proprietate este sacru și imprescriptibil. Mai devreme sau mai târziu, poporul român va fi despăgubit pentru capitalul de care a fost deposedat, în mod abuziv, de statul român postdecembrist, prin așa-zisa privatizare. Mai devreme sau mai târziu, economia oligarhică din România va fi înlocuită cu una democratică, productivă, competitivă. Mai devreme sau mai târziu, societatea românească va scăpa de corupție și umilință, de sărăcie și dezbinare și își va impune morala sa bazată pe muncă, inovație, demnitate, solidaritate socială și națională.

Cu cât vom începe mai devreme aceste procese, cu atât mai bine. Putem porni pe drumul renașterii chiar acum, în anul 2008.

Acum, ca și în 1990, **regenerarea economică, socială și morală a poporului român nu se poate realiza decât prin rezolvarea corectă a problemei proprietății asupra capitalului.** Toate „reformele” (justiție, sănătate, educație, etc.) pe care politicienii le „implementează” din 1990 încoace rămân vorbe goale atâta timp cât proprietatea asupra capitalului are caracter **oligarhic.**

Acum, cea mai mare parte a capitalurilor a trecut în proprietate privată. Unele pe cale licită, cele mai multe pe cale ilicită. Nu este practică nici confiscarea în masă a capitalurilor însușite prin așa-zisa privatizare. Mulți și le-au însușit licit, plătind prețul corect.

Procesele prin care vom dovedi caracterul licit sau ilicit al averilor acumulate după 1990 **trebuie începute imediat și finalizate cât mai repede,** dar nu putem aștepta finalizarea lor pentru a trece la construcția economiei și societății care să ne aducă prosperitatea și demnitatea. Trebuie și putem să începem această construcție imediat prin adoptarea unei soluții la fel de simplă și corectă ca și aceea pe care am propus-o în 1990. Atunci puteam trece direct capitalul din proprietatea comună în proprietatea privată a cetățenilor, cu toate consecințele care ar fi decurs de aici în plan **economic, politic, social și moral.** Acum putem ajunge la aceleași rezultate trecând în proprietatea acelorași cetățeni, timp de 8-10 ani, un procent de 15-20% din venituri, respectiv din PIB, care să fie investite, transformate în capital.

9. Iată cum trebuie să procedăm.

- Vom adopta o lege, prin care vom constitui un **Fond Național de Despăgubiri și Investiții (FNDI),** alimentat din: resursele financiare încasate de statul român prin vânzarea și administrarea capitalului care se mai află, încă, în proprietatea sa; sumele încasate prin instituirea unui **impozit progresiv pe avere (terenuri și clădiri)** și **cifra de afaceri,** alte surse stabilite prin lege.

- Cetățenii vor primi **obligațiuni** emise de statul român, în valoare de **20.000 euro** de persoană îndreptățită.

- Prin aceste obligațiuni, statul va recunoaște că i-a deposedat pe cetățeni de capital și se va obliga să-i despăgubească pentru acest capital, într-o perioadă de 10 ani.

- Statul va răscumpăra obligațiunile, treptat, pe parcursul celor 10 ani, dând cetățenilor, în schimbul obligațiunilor, sume bănești din FNDI, care vor fi **utilizate exclusiv pentru finanțarea de proiecte de investiții,** după aceleași reguli folosite la finanțările nerambursabile oferite din fonduri UE. Inclusiv pentru completarea finanțărilor nerambursabile primite de la UE.

9. În evaluarea acestei propuneri, vor fi avute în vedere următoarele:

• În perioada 2007-2013, România primește de la bugetul UE suma de circa 30 miliarde euro, adică 4,3 miliarde euro pe an. Deși par substanțiale, la prima vedere, aceste

sume nu reprezintă, în realitate, nici o zecime din cele ce ar trebui și ar putea fi investite de cetățenii României.

- În perioada 2008-2013, conform Planului Național de Dezvoltare, PIB-ul României ar trebui să fie, în medie, egal cu 140 miliarde euro pe an, din care investițiile ar putea fi de cel puțin 45 miliarde euro pe an, adică circa o treime din PIB. În condițiile actuale, în care românii sunt lipsiți de capital, ei nu pot economisi nici o zecime din ceea ce le trebuie.

- Numărul celor îndreptățiți să fie despăgubiți pentru capitalul de care au fost deposedați de guvernării postdecembriști este de circa 18 milioane persoane.

- Valoarea totală a despăgubirilor propuse este egală cu suma de 360 miliarde euro (18 milioane persoane x 20.000 euro).

- În anul 2007, la bugetul consolidat al statului român au fost preluate 31% din veniturile create de cetățenii țării. În același an, în Danemarca, țară dezvoltată a Uniunii Europene, la bugetul consolidat al statului s-au preluat peste 50% din veniturile create de cetățenii acelei țări. Nu inventăm roata. Facem ce fac și alții, urmărind, însă, să ne rezolvăm problemele specifice.

- Prin impozitul progresiv pe avere pe care îl propunem, la **Fondul Național pentru Despăgubiri și Investiții** vom prelua, anual, 20% din PIB. În următorii 5 ani, 2009-2013, aceasta înseamnă 28 miliarde euro pe an, adică un total de 140 miliarde euro, sau 39% din cele 360 miliarde euro – valoarea totală a despăgubirilor. În acești primi 5 ani, vor primi despăgubirea de 20.000 euro nu mai puțin de 7 milioane de români, cei care vor prezenta cele mai competitive proiecte de investiții.

- În mod firesc, ca urmare a investițiilor făcute în perioada 2009-2013, în următorii 7 ani de programare UE, 2014-2020, PIB-ul României va fi mai mare, putând ajunge la o medie de 230 miliarde euro pe an. 20% din această sumă înseamnă 46 miliarde euro pe an. Asta înseamnă mai puțin de 5 ani pentru încheierea procesului de despăgubire. În total, sub 10 ani.

- Sintetizând, în acești următorii 10 ani, 2009-2018, vom putea face investiții suplimentare, în plus față de cele pe care le-am face fără aplicarea acestei propuneri legislative, în valoare de 360 miliarde euro. Cu aceste investiții am putea crea cel puțin **3,6 milioane noi locuri de muncă** (un loc de muncă la fiecare 100.000 euro investiți), adică aproape toate locurile de muncă distruse în ultimii 20 de ani prin „reforma” mafiot-oligarhică, suficiente pentru a aduce acasă pe toți deznădăcinații tranziției. În cei 10 ani, investiția de 360 miliarde euro ne va aduce venituri suplimentare (PIB) în valoare de 600 miliarde euro (o unitate de PIB la 3 unități de capital investite, ținând seama și de eșalonarea în timp a celor 360 miliarde euro). 30% din aceste venituri, adică 180 miliarde euro, vor deveni venituri **suplimentare** la bugetul consolidat al statului.

În condiții normale, adică fără șpăgi, fără corupție, în medie, ținând seama de relieful României, putem construi autostrăzi de cea mai bună calitate, cu 10 milioane euro/km. Ne-ar trebui, deci, numai circa 50 miliarde euro, pentru a construi **5000 km de autostrăzi**, care vor tăia de 5 ori țara de la nord la sud și de alte cinci ori de a vest la est. Alte 50 miliarde euro, ne-ar fi suficiente **pentru a regulariza toate râurile țării, pentru a scăpa complet și definitiv România de inundații** și pentru a acoperi aproape integral consumul țării de energie electrică cu aceea produsă în hidrocentrale, plus irigații pentru tot terenul arabil al țării. Și tot ne mai rămân 400 miliarde pentru sporirea capitalului și îmbunătățirea tuturor celorlalte servicii publice – învățământ, sănătate, cultură etc!

10. Pentru a înțelege mai bine impactul pe care această propunere legislativă îl va avea asupra vieții românilor, vă propun să coborâm la nivelul localităților țării și să facem câteva calcule, pe cât de simple, pe atât de lămuritoare.

Să luăm, de exemplu, o comună cu o populație de 3.300 de locuitori, din care 2.700 au 18 ani, deci sunt îndreptățiți să primească cele 20.000 euro despăgubiri. Aceasta înseamnă 54 milioane euro (2.700 * 20.000). Cu acești bani, în acea localitate, se pot construi **54 societăți**

comerciale, fiecare cu un capital de 1 milion de euro – exploatații agricole, unități industriale, de orice fel, unități de prelucrare a laptelui, a cărnii, fabrici de ulei, de biocombustibili, de prelucrare a lânii, inului, cânepii, fabrici de textile, de confecții, unități de construcții, de reparații, comerț, servicii, etc.

În medie, pentru crearea unui loc de muncă este necesară o investiție de 100.000 euro. Cu cele 54 milioane euro, în comuna noastră vor putea fi create **540 noi locuri de muncă**, adică aproape **un loc de muncă pentru fiecare familie**.

Mai departe. În medie, 3 unități de capital produc o unitate de venit (profituri plus salarii), pe an. Cele 54 milioane euro investite în comuna noastră vor crea venituri în valoare de 18 milioane euro pe an, sau **20.000 euro pe an, pentru fiecare din cele 900 de familii ale comunei**. În plus față de ce câștigă ele în prezent.

Mai departe. Circa 20% din veniturile create prin investițiile care vor fi făcute în comuna noastră vor fi preluate la bugetul local, sub formă de taxe și impozite. **Anual**, aceasta înseamnă **3,6 milioane euro** (18 milioane * 0,20), în plus față de veniturile actuale ale primăriei, bani care vor putea fi cheltuiți pentru modernizarea drumurilor, sistemelor de alimentare cu apă, cu gaze, cu energie electrică și termică, a serviciilor de canalizare, de salubritate, pentru construirea/ modernizarea de școli, grădinițe, cămine culturale, de copii, de bătrâni, etc., bani care nu vor mai trebui „cerșiți” de la consiliul județean, sau de la guvern.

Aceleași calcule pot fi făcute și pentru orașele țării, pornind de la numărul locuitorilor acestora.

INIȚIATORI

Senator Dr. Corneliu Vadim Tudor

Deputat Augustin Lucian Bolcaș

Senator Dr. Gheorghe Funar

Deputat Octavian Mircea Purcell

Senator Mihai Ungheanu

Deputat Ștefan Baban

Senator Carol Dina

Deputat Angela Buciu

Senator Gheorghe Viorel Dumitrescu

Deputat Cristian Valeriu Buzea

Senator Ilie Ilașcu

Deputat Marin Diaconescu

Senator Nicolae Iorga

Deputat Vladimir Fărșirotu

Senator Irina Loghin

Senator Eugen Mihăescu

Senator Viorica Georgeta Pompilia Moisuc

Senator Verginia Vedinaș

Senator Constantin Găucan

Deputat Mircea Ifrim

Deputat Marius Ifriza

Deputat Paul Magheru

Deputat Tudor Mătușă

Deputat Ilie Merce

Deputat Adrian Moisoiu

Deputat Anca Petrescu

Deputat Dumitru Avram

Deputat Ioan Aurel Rus

Deputat Cristian Stănescu

Deputat Dan Dumitru Zamfirescu